

چینه نگاری نهشته های کرتاسه در منطقه هفتادقله خاور اراک

نوشته: پروانه رضایی روزبهانی* و بهاء الدین حمدى**

*دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد، ایران؛
**پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران.

Stratigraphy of the Cretaceous Deposits in Haftad Gholleh (East of Arak)

By: P. Rezaei rouzbahani* & B. Hamdi**

*Islamic Azad University, Khorram Abad Branch, Khorram Abad, Iran

**Research Institute of Earth Sciences, Tehran, Iran

تاریخ دریافت: ۱۳۸۴/۰۹/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۱۲/۰۶

چکیده

رخمنونهایی از نهشته های کرتاسه در منطقه هفتادقله در ۲۵ کیلومتری خاور اراک بروزد دارد که به منظور بررسی های سنگ چینه ای و زیست چینه ای آن، ۳ برش زمین شناسی مناسب از آن انتخاب و بررسی شد: یکی در شمال خاور، یکی در جنوب خاور و دیگری در مرکز منطقه. مطالعات دقیق چینه شناسی و فسیل شناسی به عمل آمده بر روی نهشته های کرتاسه منطقه مورد مطالعه نشان داد که این نهشته ها برخلاف نظر عده ای از زمین شناسان، شامل رسوبات کرتاسه پیشین و پسین است که توسط مجموعه ریز زیای (میکروفونا) موجود به خوبی قابل تفکیک است. نهشته های کرتاسه بالایی سن سنومانین پیشین دارد که به طور هم شیب روی نهشته های کرتاسه پیشین قرار گرفته است. توالی رسوبی کرتاسه پیشین نیز به دو بخش قاعده ای (آواری - کربناتی) و بالایی (کربناتی با رخساره اور گونین) تفکیک شده است. بخش قاعده ای (پی) با همبای آشکار دگرشیبی زاویه دار بر روی شیل و ماسه سنگ های تیره رنگ گروه شمشک قرار گرفته و فاقد هرگونه فسیل است از این رو سن آن بر اساس موقعیت چینه شناسی و سن مجموعه ریز زیای لایه های آهکی پایین ترین قسمت بخش کربناتی بر شر های مورد مطالعه، کرتاسه پیشین (Neocomian ?-Barremian) پیشنهاد می گردد. بخش بالایی (کربناتی) توالی رسوبی کرتاسه پیشین نیز بر اساس مجموعه های فسیلی شناخته شده (Fossil assemblages) به ۴ واحد زیست چینه ای و ۹ زیست زون (Biozone) قابل تقسیم بوده، سن بارمین - آلبین دارد. بر اساس مطالعات صورت گرفته، آغاز پیشوی دریای کرتاسه در ناحیه مورد مطالعه Neocomian ?-Barremian در نظر گرفته می شود که این پیشوی دریا به طور پیوسته تا زمان سنومانین ادامه داشته است. دگرشیبی زاویه دار بخش قاعده ای نهشته های کرتاسه منطقه نیز به رویداد زمین ساختی سیمرین میانی (آقابناتی، ۱۳۵۴) نسبت داده شده است.

کلید واژه ها: کرتاسه، هفتادقله، واحد زیست چینه ای، سیمرین میانی، اور گونین، زیست زون، پیشوی دریا

Abstract

Cretaceous deposits are outcropped in Haftad Gholleh area, 25 km in the east of Arak city. In this study three stratigraphic sections were measured in the northeast, southeast and center of the area. Based on detailed study of stratigraphy and paleontology, in contrast to some other geologists' opinion, it has been concluded that the Cretaceous deposits in this area can be divided into lower Cretaceous and upper units and distinguished well by their microfauna assemblages. The age of the Upper Cretaceous deposits is Early Cenomanian which conformably overlies the Early Cretaceous deposits. Also the Early Cretaceous succession is divided into basal part (detrial-carbonate) and upper part (carbonate with Urgonian facies). The age of basal part, a barren zone, overlies dark shale and sandstone of Shemshak group with angular unconformity is Early Cretaceous (Neocomian?-Barremian)

based on stratigraphic position and microfauna assemblage of the lowermost part of the Cretaceous carbonate sediments. The upper part of the Early Cretaceous succession based on identified fossil assemblages is divided into four biostratigraphic units and consists of 9 biozones. The age of this part is Albian-Barremian. The beginning of transgressive sea can be considered in Neocomian?-Barremian that lasted until Cenomanian. Tectonic occurrence of the Middle Cimmerian leads to considerable angular unconformity in the basal part of the Lower Cretaceous deposits.

Key Words: Cretaceous, Haftad Gholleh, Biostratigraphic unit, Middle Cimmerian, Urgonian, Biozones, Transgression

مقدمه

علمی مربوط به موضوع تحقیق استفاده شده است. در مطالعات صحرایی به طور کلی بازدیدهای متعددی به منظور بررسی زمین‌شناسی عمومی مناطق و درک هر چه بهتر سازندهای زمین‌ساختی و ارتباط ساختارهای متعدد و شناسایی گسل‌های هر منطقه انجام شد و محل نمونه‌برداری با توجه به مطالعه عکس‌های هوایی و نقشه‌های توپوگرافی (طایقان II و شهسواران ۱/۲۵۰۰۰۰ III) و نقشه‌های زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ سلفچگان - خورهه و ۱/۲۵۰۰۰ قم و بازدیدهای صحرایی مشخص شد. نمونه‌برداری به فاصله‌های ۳۰-۲۰ سانتی‌متر تا چند متر با توجه به تغیرات رخساره‌ای و ویژگی‌های فیزیکی لایه‌ها انجام شده است. در مجموع از برش‌های زمین‌شناسی انتخابی منطقه مورد مطالعه ۹۵۰ نمونه سنگی برداشت شد.

در مطالعات آزمایشگاهی نیز که خود شامل مراحل آماده سازی نمونه‌ها و مطالعات کیفی است، در ابتدا از نمونه‌های سنگی برداشت شده، مقاطع نازک تهیه و بر روی آنها کد نمونه سنگی عیناً درج گردید. سپس در مطالعات کیفی از میکروسکوپ OLYMPUS BH-2، OLYMPUS مجهز به سیستم نور معمولی و قطبیده (پلاریزه) برای شناسایی میکروفیل‌ها استفاده شده است.

موقعیت جغرافیایی و زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه از دیدگاه زمین‌ساختی در زون ایران مرکزی واقع بوده، در جنوب نقشه‌های زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰ سلفچگان - خورهه و ۱/۲۵۰۰۰ قم و در ۲۵ کیلومتری خاور اراک با مختصات جغرافیایی "۰۰°۰۰'۵۰" طول خاوری و "۰۰°۰۰'۳۴" عرض شمالی قرار دارد. این منطقه که در اصطلاح با عنوان هفتاد قله خوانده می‌شود از توابع شهرستان‌های محلات، دلیجان و اراک بوده (شکل ۱) شامل بلندی‌های متعددی است که از روند عمومی شمال باختری - جنوب خاوری پیروی کرده و اساساً از نهشته‌های رسوبی کرتاسه با ستبرای قابل توجه تشکیل شده‌اند. از این نهشته‌ها در منطقه مورد مطالعه طی

تاکنون مطالعات متعددی در خصوص بررسی نهشته‌های کرتاسه در ایران مرکزی انجام شده است. با این حال در منطقه مورد مطالعه (منطقه هفتادقله واقع در خاور اراک) که از دیدگاه زمین‌ساختی در زون ایران مرکزی واقع است تاکنون مطالعه دقیق چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی انجام نشده است و تنها مطالعات انجام شده در این منطقه، مطالعات چینه‌شناسی در قالب تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰ سلفچگان - خورهه (علایی مهابادی و همکاران، ۱۳۷۹) و ۱/۲۵۰۰۰ قم (اماگی، ۱۳۶۰-۱۳۵۳) بوده است که بنابر داده‌های چینه‌شناسی این نقشه‌ها:

- رسوبات پایه توالی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه در محدوده زمانی زوراسیک پسین - بارمین قرار دارد و نهشته‌های دریایی کرتاسه سنی قدیمی‌تر از آپتین ندارد (نقشه ۱/۲۵۰۰۰ قم).
- نهشته‌های آهکی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه در مجموع در محدوده زمانی آپتین تا سومانین قرار داشته، معادل زمانی تیزکوه درنظر گرفته شده است (نقشه ۱/۱۰۰۰۰ سلفچگان - خورهه).
- جنبش زمین ساختی مؤثر در قاعده نهشته‌های کرتاسه منطقه را سیمیرین پسین می‌داند.

- رسوبات کرتاسه (سری کرتاسه زیرین و کرتاسه بالایی) در منطقه به صورت غیرقابل تفکیک نمایش داده شده‌اند. پرسش‌های مطرح درباره اینکه این نهشته‌ها در واقع در برگیرنده چه ریزیزیابی هستند، سن دقیق زمین‌شناسی آنها چیست، ویژگی‌های سنگ‌چینه‌ای و زیست‌چینه‌ای آنها به چه شکل است و این نهشته‌ها متأثر از عملکرد چه رویدادهای زمین‌ساختی هستند، از علل و انگیزه‌های اصلی انجام این طرح تحقیقاتی بوده که نتایج آن در برگیرنده نتایج قابل توجهی است که در جای خود بسیار اهمیت دارد.

روش مطالعه در این طرح تحقیقاتی شامل مطالعات کتابخانه‌ای، صحرایی و آزمایشگاهی است. در مطالعات کتابخانه‌ای از کلیه مطالب و دستاوردهای

برش نیز بر اساس مطالعات سنگ شناختی به عمل آمده در مجموع مشکل از واحدهای سنگی آواری و کربناتی است و براساس شواهد صحرایی

نهشته های این برش به دو بخش کلی زیرین و بالای قابل تقسیم است:

(الف) بخش زیرین (قاعده ای): با دگرگشی زاویه دار بر روی شیل و ماسه سنگ های تیره رنگ متعلق به گروه شمشک قرار دارد و در کل شامل نهشته های آواری - کربناتی سرخ رنگ به سطحی واقعی ۲۵/۳۸ متر است. این بخش براساس شواهد صحرایی و تغییرات رخساره ای به ۵ واحد سنگی تقسیم شده است (واحدهای سنگی شماره ۱ تا ۵) (شکل ۳).

(ب) بخش بالایی: که شامل نهشته های کربناتی بوده، ۴۰/۴۸۶ متر ستبرای واقعی دارد و براساس شواهد صحرایی و تغییرات رخساره ای به ۲۳ واحد سنگی تقسیم شده است این بخش به طور هم شبی و تدریجی و بدون هیچ گونه سطح فرسایشی بر روی نهشته های بخش قاعده ای برش مورد نظر قرار دارد. (واحدهای سنگی شماره ۶-۲۸) (شکل ۳).

- برش زمین شناسی کوه هفتادقله

ستبرای این برش در محل نمونه گیری ۷۵/۸۰ متر (ستبرای واقعی) اندازه گیری شده است. روند عمومی لایه ها ۵۵ تا ۶۰ درجه به سمت باخته (N20°W) و شیب عمومی آنها ۲۳ تا ۲۵ درجه به سمت شمال (N23-25°)

است. نهشته های این برش بر اساس مطالعات سنگ شناختی به عمل آمده در مجموع مشکل از واحدهای سنگ شناختی آواری و کربناتی بوده، براساس

عمل آمده در مجموع از واحدهای آواری و کربناتی تشکیل شده و براساس

شواهد صحرایی به دو بخش کلی زیرین و بالای قابل تقسیم است:

(الف) بخش زیرین که شامل نهشته های آواری - کربناتی سرخ رنگ بوده ۵۰/۹۵ متر ستبرای واقعی دارد و با دگرگشی زاویه دار بر روی شیل و ماسه سنگ های تیره رنگ گروه شمشک قرار دارد و براساس تغییرات رخساره ای به ۶ واحد سنگی تقسیم شده است (واحدهای سنگی شماره ۱ تا ۶) (شکل ۴).

(ب) بخش بالایی که در کل شامل نهشته های کربناتی بوده، ۲۵/۴۱ متر ستبرای واقعی دارد و براساس تغییرات رخساره ای به ۳۱ واحد سنگی تقسیم شده است (واحدهای سنگی شماره ۷-۳۷) (شکل ۴). این بخش به طور هم شبی و تدریجی و بدون هیچ گونه سطح فرسایشی بر روی نهشته های بخش قاعده ای برش مورد نظر قرار دارد.

شرح اجمالی از ویژگی های زیست چینه ای برش های مورد مطالعه

جز بخش قاعده ای برش های مورد مطالعه که فاقد هر گونه فسیل است، سایر لایه ها در این برش ها دارای فسیل های پر شماری از قبیل: روزن داران کف زی (benthic foraminifera)، جلبک های سرخ و سبز (pelecypod) و قطعات درشت فسیل (red & green algae).

بررسی های مقدماتی و مطالعات صحرایی به عمل آمده ۳ برش زمین شناسی مناسب به شرح زیر انتخاب شد.

(الف) برش زمین شناسی کوه هفتادقله واقع در بخش مرکزی منطقه هفتادقله با مختصات جغرافیایی " ۹۷۷ ۱۵' ۵۰" طول خاوری و " ۰۵' ۰۸۶ عرض شمالی که در ارتفاع ۲۳۹۵ متری از سطح دریا قرار دارد.

(ب) برش زمین شناسی کوه خورزین واقع در جنوب خاوری منطقه هفتادقله با مختصات جغرافیایی " ۸۴' ۲۸' ۵۰" طول خاوری و " ۰۲' ۰۶۵ عرض شمالی که در ارتفاع ۱۸۳۴ متری از سطح دریا است.

(ج) برش زمین شناسی کوه کهک واقع در شمال خاوری منطقه هفتادقله، با مختصات جغرافیایی " ۹۶۸ ۲۰' ۵۰" طول خاوری و " ۰۱' ۳۹۱ عرض شمالی که در ارتفاع ۱۷۶۸ متری از سطح دریا است.

شرح اجمالی از ویژگی های سنگ چینه ای برش های مورد مطالعه

- برش زمین شناسی کوه کهک

ستبرای این برش در محل نمونه گیری ۱۷/۳۱ متر (ستبرای واقعی) اندازه گیری شده است. روند عمومی لایه ها ۲۰ درجه به سمت باخته (N20°W) و شیب عمومی آنها ۲۳ تا ۲۵ درجه به سمت شمال (N23-25°) است. نهشته های این برش بر اساس مطالعات سنگ شناختی آواری و کربناتی بوده، براساس مجموع مشکل از واحدهای سنگ شناختی آواری و کربناتی شود، براساس شواهد صحرایی به دو بخش کلی زیرین و بالای قابل تقسیم می شود:

(الف) بخش زیرین (قاعده ای): در شروع برش مورد مطالعه بوده، شامل نهشته های آواری - کربناتی سرخ رنگ است. این بخش ۵۶/۷۳ متر ستبرای چینه ای داشته، براساس شواهد صحرایی و تغییرات رخساره ای در ستون قائم چینه ای به ۵ واحد سنگی تقسیم می شود (واحدهای سنگی شماره ۱ تا ۵) (شکل ۲). این بخش با دگرگشی زاویه دار بر روی شیل و ماسه سنگ های تیره رنگ گروه شمشک قرار دارد.

(ب) بخش بالایی: شامل نهشته های کربناتی بوده، ۶۱/۲۴۴ متر ستبرای واقعی دارد و براساس شواهد صحرایی و تغییرات رخساره ای به ۲۳ واحد سنگی تقسیم شده است. این بخش به طور هم شبی و تدریجی و بدون هیچ گونه سطح فرسایشی بر روی نهشته های بخش قاعده ای برش مورد نظر قرار دارد (واحدهای سنگی شماره ۶-۲۸) (شکل ۲).

- برش زمین شناسی کوه خورزین

ستبرای این برش در محل نمونه گیری ۱۱/۲۴۳ متر (ستبرای واقعی) اندازه گیری شده است. روند عمومی لایه ها تقریباً خاوری - باخته (N85E) و شیب عمومی لایه ها ۱۷ درجه به سمت شمال (N17) است. نهشته های این

فossilهای شاخص و تعیین کننده آن می توان به موارد زیر اشاره نمود :
Ovalveolina crassa, *Trocholina aff. lenticularis*, *Orbitolina Concavata*, *Nummoloculina* sp.,

- واحدهای زیست چینه ای برش زمین شناسی کوه کهک واحد زیست چینه ای اول (Biostratigraphic unit-1) به سن بارمین-آپتین (Barremian-Aptian): این واحد زیستی به سطحی ۲۷/۴۲ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۶ تا ۹ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از فossilهای شاخص تعیین کننده آن می توان به موارد زیر اشاره نمود :

Choffatella decipiens, *Hensonella cylindrica*, *Haplophragmoides cf. globosus*, *Vercorsella arenata*, *Debarina hahounerensis*.

واحد زیست چینه ای دوم (Biostratigraphic unit-2) : به سن آپتین (Aptian): این واحد زیستی به سطحی ۸۷/۸۶ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۱۰ تا ۱۶ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از محدود فossilهای شاخص آن می توان به موارد زیر اشاره نمود : *Praeorbitolina cormyi*, *Dictyoconus arabicus*, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Mesorbitolina texana*, *Orbitolina* spp.

واحد زیست چینه ای سوم (Biostratigraphic unit-3) به سن آلبین (Albian): این واحد زیستی به سطحی ۷۷/۷۳ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۱۷ تا ۲۴ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از محدود فossilهای شاخص آن می توان به موارد زیر اشاره نمود : *Hemicyclammina sigali*, *Sabaudia capitata*, *Cuneolina cf. walteri*, *Orbitolina cf. conica*, *Ethelia alba*.

واحد زیست چینه ای چهارم (Biostratigraphic unit-4) به سن سنومانین (Cenomanian): این واحد زیستی به سطحی ۵۱/۶۰ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۲۵ تا ۲۸ از برش مورد نظر بوده، از فossilهای شاخص و تعیین کننده آن می توان به موارد زیر اشاره نمود :

Nummoloculina heimei, *Nezzazatinella picaridi*,

شکم پایان (gastropod), بروزو (bryozoa) می باشد. بر پایه مطالعات فossil شناسی به عمل آمده، نهشته های کربناتی کرتاسه در هریک از برش های مورد مطالعه در محدوده زمانی بارمین تا سنومانین قرار می گیرند و بر اساس مجموعه های فossilی شناخته شده (Fossil assemblages) به واحدهای زیست چینه ای (Biostratigraphic unit) مجزا از هم قابل تفکیک می باشند که به شرح زیر است :

- واحدهای زیست چینه ای برش زمین شناسی کوه خورزین واحد زیست چینه ای اول (Biostratigraphic unit-1) به سن بارمین (Barremian): این واحد زیستی به سطحی ۱۱/۸۵ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۶ و ۷ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده، از محدود فossilهای شاخص و تعیین کننده آن می توان به موارد زیر اشاره نمود :

Vercorsella camposaurii, *Haplophragmoides cf. globosus*, *Valserina broennimanni*, *Paleodictyoconus arabicus*, *Valvulinaria* sp., *Arenobulimina* sp.

واحد زیست چینه ای دوم (Biostratigraphic unit-2) : به سن آپتین (Aptian): این واحد زیستی به سطحی ۴۵/۷۵ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۸ تا ۱۲ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از محدود فossilهای شاخص آن می توان به موارد زیر اشاره نمود : *praeorbitolina cormyi*, *Palorbitolina lenticularis*, *Mesorbitolina texana* - *Vercorsella arenata*, *Trocholina conica*, *Iraqia simplerx*, *Orbitolina* spp.

واحد زیست چینه ای سوم (Biostratigraphic unit-3) به سن آلبین (Albian): این واحد زیستی با سطحی بالغ بر ۸۱/۶۶ متر شامل واحدهای سنگی شماره ۱۳ تا ۲۳ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از فossilهای شاخص و تعیین کننده آن می توان به موارد زیر اشاره نمود : *Hemicyclammina sigali*, *Microcodium elegans*, *Paracoskinolina casterasi*, *Ethelia alba*, *Orbitolina cf. conica*.

واحد زیست چینه ای چهارم (Biostratigraphic unit-4) به سن سنومانین (Cenomanian): این واحد زیستی به سطحی ۶۵/۶۰ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۲۴ تا ۲۸ از برش مورد مطالعه بوده از

معروفی زون‌های زیستی نهشته‌های کربناتی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه

به منظور تعیین زون‌های زیستی نهشته‌های کربناتی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه در ابتدای امر مطالعات جداگانه‌ای در این خصوص (تعیین زون‌های زیستی) بر روی هر یک از برش‌های زمین‌شناسی تعیین شده در منطقه مورد مطالعه صورت گرفت و سپس از جمع‌بندی آنها در نهایت زون‌های زیستی نهشته‌های کرتاسه منطقه تعیین شد. جهت تعیین زون‌های زیستی هر یک از برش‌های زمین‌شناسی تعیین شده در منطقه مورد مطالعه، ارزش چینه‌شناسی میکروفسیل‌های شناخته شده درنظر گرفته شده است. ازین‌رو با توجه به پیدايش و ناپدید شدن گونه‌های فسیلی شاخص و همبد آنها با يكديگر و همچنین ييشترین توسعه و فراوانی افراد فسیلی و زون‌های زیستی زير به تفکيک زمانی برای منطقه مورد مطالعه پيشنهاد شده است:

در بارمين (Barremian)

1-Haplophragmoides cf. globosus – Vercorsella compasorii

Ass.zone

این زون زیستی که در برش زمین‌شناختی خورزین مشاهده می‌شود ستبرایی بالغ بر ۷/۴۵ متر داشته بر اساس نخستین پیدايش و آخرین حضور و ناپدید شدن محلی گونه‌های *Haplophragmoides* cf. *globosus*, *Vercorsella compasorii*, که همراه با يكديگر قرار دارند شناخته می‌شود. شماری از فسیل‌های همراه این زون زیستی عبارتند از:

Sabaudia minuta, *Pseudolituonella reicheli*, *Orbitolinopsis* sp., *Valvulareria* sp., *Cuneolina* sp., *Evertycyclammina* sp., *Pseudocyclammina* sp., *Pseudochrysalidina* sp., *Pseudotextulariella* sp., *Lenticulina* sp., *Sabaudia* sp., *Trochamminidae*,

Algae: *Salpingoporella* sp., *Cylindroporella* sp., *Neomeris* sp., *Clypeina* sp.,

2-Paleodictyoconus arabicus – Valserina broennimanni

Ass. zone

این زون زیستی که در برش زمین‌شناختی خورزین مشاهده می‌شود ستبرایی بالغ بر ۴/۴۰ متر داشته بر اساس نخستین پیدايش و آخرین حضور و ناپدید شدن گونه‌های شاخص و *Paleodictyoconus arabicus* و *Valserina broennimanni* مشخص می‌شود.

شماری از فسیل‌های همراه این زون زیستی عبارتند از:
Pseudocyclammina lituus, *Vercorsella arenata*,
Nautiloculina oolithica, *Pseudolituonella reicheli*,

Pseudonummoloculina sp., *Chrysalidina* sp.

واحدهای زیست چینه‌ای برش زمین‌شناسی کوه هفتادقله واحد زیست چینه‌ای اول (Biostratigraphic unit-1) به سن بارمين - آپتین (Barremian-Aptian): این واحد زیستی به ستبرای ۱۲/۱۵ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۷ و ۸ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده، از محدود فسیل‌های شاخص و تعیین کننده آن می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

Choffatella decipiens, *Hensonella cylindrica*, *Haplophragmoides* cf. *globosus*.

واحد زیست چینه‌ای دوم (Biostratigraphic unit-2)

آپتین (Aptian): این واحد زیستی به ستبرای ۳۹/۹۵ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۹ تا ۱۴ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از محدود فسیل‌های شاخص و تعیین کننده آن می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

Mesorbitolina texana, *Dictyoconus* aff. *arabicus*, *Iraqia simplex* و *Dictyoconus pachymarginalis*, *Orbitolina* cf. *discoidea*, *Orbitolina lenticularis*, *Orbitolina* spp.

واحد زیست چینه‌ای سوم (Biostratigraphic unit-3)

سن آلبن (Albian): این واحد زیستی به ستبرای ۲۵۰/۴۰ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۱۵ تا ۳۱ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از فسیل‌های شاخص و تعیین کننده آن می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

Hemicyclammina sigali, *Orbitolina* cf. *conica*, *Simplorbitolina conulus*, *Rotalipora* sp., *Paracoskinolina* cf. *casterasi*, *Microcodium elegans*, *Ethelia alba*.

واحد زیست چینه‌ای چهارم (Biostratigraphic unit-4)

سن سومانیان (Cenomanian): این واحد زیستی به ستبرای ۱۱۰/۷۵ متر در برگیرنده واحدهای سنگی شماره ۳۲ تا ۳۷ از توالی سنگی برش مورد مطالعه بوده از فسیل‌های شاخص و تعیین کننده آن می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

Nummoloculina regularis, *Nezzazatinella picardi*, *Trocholina* aff. *lenticularis*, *Chrysalidina* sp., *Pseudonummoloculina* sp.

بالغ بر ۱۴/۸۰ متر داشته بر اساس تنوع و وفور جلبک ها و افراد تروکولینا مشخص می گردد.

شماری از فسیل های همراه این زون زیستی عبارتند از :

Trocholina conica, *Neotrocholina friburgensis*, *Debarina hahounerensis*, *Charanthia cuvillieri*, *Vercorsella arenata*, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Praechrysalidina* cf. *infracretacea*, *Palorbitolina lenticularis*, *Trocholina* spp.,

Algae: *Salpingoporella muhelbergi*, *Coptocompylodon lineolatus*, *Carpathoporella occidentalis*, *Hensonella cylindrica*, *Boueina pygmaea*, *Cylindroporella barnesii*, *Salpingoporella hispanica*, *Permocalculus* sp., *Neomeris* sp., *Acicularia* sp., *Boueina* sp., *Macroporella* sp., *Munieria* sp.

سن این زون زیستی با توجه به شواهد فسیل شناسی بویژه حضور *Palorbitolina lenticularis* و مقایسه آن با افراد و زون های پیشنهادی از سایر نقاط دنیا آپتین پیشین پیشنهاد می شود.

6- *Permocalculus innopinatus* -*Vercorsella arenata* Ass. zone

این زون زیستی که در برش زمین شناختی کهک مشاهده می شود ستبرایی بالغ بر ۶۲/۴۳ متر داشته مرز زیرین آن با پیدایش محلی گونه *Permocalculus innopinatus* و مرز بالای آن با ناپدید شدن محلی گونه *Vercorsella arenata* مشخص می شود. شماری از فسیل های همراه این زون زیستی عبارتند از :

Nezzazata simplex, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Dictyoconus* aff. *arabicus*, *Cuneolina pavonia*, *Pseudocyclammina hedbergi*, *Orbitolina* aff. *discoidea*, *Sabaudia minuta*, *Belorussiella* cf. *turica*, *Mesorbitolina* sp. (cf. *Mesorbitolina texana*), *Arenobulimina cochleata*,

Algae : *Bacinella irregularis*, *Coptocompylodon lineolatus*, *Carpathoporella occidentalis*,

7- *Mesorbitolina texana*- *Vercorsella arenata*-*Cuneolina pavonia* Ass. zone

این زون زیستی که در برش زمین شناختی خورزین مشاهده می شود ستبرایی بالغ بر ۱۴/۸۸ متر داشته مرز زیرین آن با پیدایش محلی گونه *Cuneolina*

Orbitolinopsis, *Choffatella* sp.

Algae : *Cylindroporella sugdeni*, *Hensonella cylindrica*

در بارمین - آپتین (Barremian-Aptian)

3-*Choffatella decipiens*- *Hensonella cylindrica* Ass. zone

این زون زیستی که در برش های زمین شناختی کهک و هفتادقله مشاهده می شود به ترتیب ستبرایی بالغ بر ۲۷/۴۲ ۱۲/۱۵ متر داشته بر اساس *Choffatella* نخستین پیدایش و آخرین ناپدید شدن محلی گونه *Hensonella cylindrica* و همراهی آن با گونه *decipiens* می شود. شماری از فسیل های همراه این زون زیستی عبارتند از :

Pseudocyclammina lituus, *Pseudolituonella reicheli*, *Nautiloculina oolithica*, *Psedochoffatella* cf. *cuvillier*, *Pseudocyclammina hedbergi*, *Sabaudia minuta*, *Vercorsella arenata*, *Pseudotexturiella scarsellai*, *Debarina hahounerensis*

Algae: *Coptocompylodon lineolatus*, *Cylindroporella arabica*, *Cylindroporella sugdeni*, *Carpathoporella occidentalis*

در آپتین (Aptian)

4-*praeorbitolina cormyi* Zone (Acrozone)

این زون زیستی که در برش های زمین شناختی خورزین و کهک مشاهده می شود به ترتیب ستبرایی بالغ بر ۸/۴۵ متر و ۲۵/۴۳ متر داشته براساس نخستین پیدایش و آخرین حضور و ناپدید شدن گونه شاخص *praeorbitolina cormyi* (Index fossil) مشخص می شود. شماری از فسیل های همراه این زون زیستی عبارتند از :

Debarina hahounerensis, *Vercorsella arenata*, *Pseudocyclammina lituus*, *Dictyoconus arabicus*, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Iraqia simplex*, *Pseudotexturiella* cf. *scarsellai*, *Orbitolina* aff. *lenticularis*, *Pseudocyclammina hedbergi*, *sabaudia minuta*, *Palorbitolina lenticularis*, *Cuneolina pavonia*, **Algae :** *Salpingoporella muhelbergi*, *Carpathoporella occidentalis*, *Cylindroporella sugdeni*,

سن این زون زیستی با وجود گونه شاخص *P. cormyi* آپتین پیشین پیشنهاد می شود.

5-*Trocholina* -**Algae** Zone (Acme zone)

این زون زیستی محلی که در برش زمین شناختی خورزین تعیین شده ستبرایی

ستبرایی بالغ بر ۲۰۳/۲۴ متر داشته مرز زیرین آن با پیدایش محلی گونه *Mesorbitolina pavonia* و مرز بالایی آن با ناپدید شدن محلی گونه *Simplorbitolina conulus* و مرز بالایی آن با ناپدید شدن محلی گونه *Vercorsella arenata libanica* مشخص می‌شود. شماری از فسیل‌های همراه این زون زیستی عبارتند از:

Nezzazata simplex, *Pseudocyclammina rugosa*, *Sabaudia minuta*, *Simplorbitolina conulus*, *Pseudocyclammina hedbergi*, *Dictyoconus aff. arabicus*, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Cuneolina pavonia*, *Neotrocholina valdensis*, *Orbitolina aff. lenticularis*, *Iraqia simplex*, *Pseudolituonella reicheli*, *Nautiloculina oolithica*, *Sabaudia capitata*, *Trocholina conica*, *Paracoskinolina cf. casterasi*,

Algae: *Lithothamnium aggregatum*, *Microcodium elegans*, *Boueina cf. pygmaea*, *Ethelia alba*

سن این زون زیستی با توجه به شواهد فسیلی در کل (آلبین پسین) پیشنهاد می‌شود.

یافته‌های حاصل از چینه نگاری نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه

مطالعات و بررسی‌های دقیق چینه شناسی و فسیل شناسی بر روی نهشته‌های کرتاسه در نواحی مختلف منطقه مورد مطالعه نشان داد که:

۱- این نهشته‌ها بر خلاف داده‌های چینه شناسی پیشین شامل سری‌های کرتاسه پیشین و پسین است که از طریق مجموعه ریزیزیای موجود به خوبی از یکدیگر قابل تتفکیک هستند و می‌توان آنها را به صورت واحدهای زمانی مستقل در نظر گرفت.

۲- گذر نهشته‌های کرتاسه پیشین به کرتاسه پسین در منطقه پیوسته است و تغییرات رخسارهای در این مرز دیده نمی‌شود و این نهشته‌ها به طور هم شیب و تدریجی و بدون هیچ گونه سطح فرسایشی بر روی هم قرار گرفته‌اند.

۳- نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه با همبry آشکار دگرگشیبی زاویه‌دار که حدود ۱۰ تا ۱۵ درجه در منطقه اندازه‌گیری شده است بر روی شیل و ماسه‌سنگ‌های تیره رنگ متعلق به گروه شمشک به سن رتین - ژوراسیک میانی قرار دارند. وجود این دگرگشیبی زاویه‌دار در قاعده نهشته‌های کرتاسه پیشین با تکیه بر نبود محلی ردیف‌های دریایی ژوراسیک پسین در منطقه و ویژگی توالی سنگی بخش قاعده‌ای نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه که گویای توالی مثبت و پیشروی ممتد دریایی کرتاسه است، بر خلاف نظر عده‌ای از زمین شناسان به

Mesorbitolina pavonia و مرز بالایی آن با ناپدید شدن محلی گونه *Vercorsella arenata libanica* مشخص می‌شود. شماری از فسیل‌های همراه این زون زیستی عبارتند از:

Neotrocholina friburgensis, *Orbitolina aff. lenticularis*, *Praechrysalidina infracretacea*, *Dictyoconus aff. arabicus*, *Dictyoconus pachymarginalis*, *Pseudocyclammina hedbergi*, *Cuneolina pavonia*, *Pseudotextulariella sp.*, *Choffatella sp.*, *Mesorbitolina sp.*,

Algae: *Lithocodium aggregatum*, *Cylindroporella sugdeni*, *Neomeris sp.*, *Macroporella sp.*, *Cladocropsis sp.*, سن این زون زیستی با توجه به شواهد فسیلی ذکر شده آپتین پسین پیشنهاد می‌شود.

در آلبین (Albian)

8- *Hemicyclammina sigali – orbitolina Ass. zone*

این زون زیستی که در برش‌های زمین‌شناسی کهک - خورزین و هفتادقله مشاهده می‌گردد به ترتیب ستبرایی بالغ بر ۵۷/۸۳ متر و ۶۴/۹۶ متر و ۴۷/۱۹ متر داشته، براساس نخستین پیدایش و آخرین ناپدید شدن گونه شاخص *Hemicyclammina sigali* و همراهی آن با افراد *Conical Orbitolina* مشخص می‌شود. شماری از فسیل‌های همراه این زون زیستی عبارتند از:

Neotrocholina valdensis, *Orbitolina cf. conica*, *Pseudocyclammina rugosa*, *Orbitolina aff. lenticularis*, *Dictyoconus Pachymarginalis*, *Praechrysalidina infracretacea*, *Dictyoconus aff. arabicus*, *Nezzazata simplex*, *Arenobulimina cochleata*, *Sabaudia capitata*, *Cuneolina cf. walteri*, *Glomospira aff. urgoniana*, *Orbitolina sp.*,

Algae: *Microcodium elegans*, *Cayeuxiapiiae*, *Cylindroporella sugdeni*, *Carpathoporella occidentalis*, *Coptocompylodon lineolatus*, *Bacinella irregularis*, *Lithothamnium sp.*, مسئله قابل توجه این که گونه *Neotrocholina valdensis* برای نخستین بار از نهشته‌های آلبین ایران گزارش می‌شود که پیش‌تر در قالب مقاله‌ای جداگانه به پیدایش و معرفی آن برای نخستین بار در ایران پرداخته شده است.

9- *Simplorbitolina conulus-Rotalipora Ass. zone*

این زون زیستی که در برش زمین‌شناسی هفتادقله مشاهده می‌شود

هم شیب و تدریجی و بدون هرگونه آثار فرسایشی بر روی هم قرار دارند. مرز این واحدهای زیست‌چینه‌ای در نگاه ظاهری و در مطالعات صحرایی به هیچ عنوان قابل تشخیص نیست و فقط مطالعات فسیل‌شناسی است که تفکیک آنها را ممکن می‌سازد.

۶- در مجموع ۵ واحد زیست‌چینه‌ای برای نهشته‌های کربناتی کرتاسه منطقه مورد مطالعه، پیشنهاد شده است که هر یک می‌تواند دارای زیر تقسیم‌بندی جداگانه‌ای باشد. واحدهای زیست‌چینه‌ای معرفی شده در منطقه مورد مطالعه به ترتیب قدمت به شرح زیر است:

- واحد زیست‌چینه‌ای به سن بارمین (در برش زمین‌شناسی خورزین)

- واحد زیست‌چینه‌ای به سن بارمین - آپتین (در برش‌های زمین‌شناسی کهک و هفتادقله)

- واحد زیست‌چینه‌ای به سن آپتین

این واحد زیستی در برش‌های زمین‌شناسی خورزین و کهک بر اساس زون‌های زیستی معرفی شده به آپتین پیشین و پسین قابل تقسیم است.

- واحد زیست‌چینه‌ای به سن آلبین

این واحد زیستی در برش زمین‌شناسی هفتادقله بر اساس زون‌های زیستی معرفی شده به آلبین پیشین و پسین قابل تقسیم است.

- واحد زیست‌چینه‌ای به سن سنومنین

این واحد زیستی به طور کامل در منطقه مورد مطالعه وجود ندارد و این نبود را می‌توان پیامد ناآرامی‌های زمین‌ساختی در منطقه مورد مطالعه دانست و چنین پنداشت که اندکی پس از شروع زمان کرتاسه (سنومنین)، دریا پسروی کرده و ناحیه برای مدت زمان طولانی به صورت فرازمنین بالا بوده است (اما می و حاجیان، ۱۳۵۳).

هم ارزی برش‌های مورد مطالعه با سایر برش‌های مشابه در ایران

همان گونه که بررسی‌ها نشان داد:

- نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه تنها متشكل از واحدهای سنگ‌ساختی آواری (به سن نئوکومین؟ تا بارمین) و کربناتی (به سن بارمین تا سنومنین) بوده به طور هم‌شیب و تدریجی و بدون هیچ گونه سطح فرسایشی بر روی هم قرار دارند.

این در حالی است که نهشته‌های مذکور در بسیاری از نقاط ایران افزون بر واحدهای سنگ‌ساختی آواری و کربناتی در محدوده زمانی ذکر شده دارای رخساره شیلی (در زمان آلبین) هستند. مانند زاگرس (شیل‌های کژدمی) - کپه داغ (سازند شیلی سنگانه) - ایران مرکزی (شیل‌های دره زنجیر نواحی یزد شیل‌های ییابانک نواحی بافق و سازند بازیاب نواحی خاور ییاضه - شیل‌های بودانی سراس اصفهان و...) در حالی که در منطقه مورد مطالعه این واحد

رویداد زمین‌ساختی سیمرین میانی (آقاباتی، ۱۳۷۱) نسبت داده می‌شود (به عبارت دیگر رویداد زمین‌ساختی مؤثر در قاعده نهشته‌های کرتاسه پیشین در منطقه مورد مطالعه رویداد زمین‌ساختی سیمرین میانی است نه سیمرین پسین).

۴- شروع پیشروی دریایی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه همانند بیشتر نقاط ایران و حتی در مقایسه با سایر نقاط دنیا با نهشته‌های آواری سرخ رنگ مرکب از ماسه سنگ و کنگلومراهای سرخ تیره تا قهوه‌ای رنگی آغاز می‌شود که به تدریج در قسمت‌های بالای توالی سنگی از مقدار ماسه سنگ آن کاسته شده و بر مقدار کربنات آن افزوده می‌شود به گونه‌ای که در نهایت به ماسه‌سنگ‌های آهکی سرخ روشن تا ارغوانی و سنگ آهک دولومیتی ماسه‌دار کرم تا سرخ فامی می‌رسد که این روند به خوبی گویای توالی مثبت و پیشروی دریایی کرتاسه پیشین است. رنگ این توالی رسوبی در کل به قدری بارز است که به عنوان لایه کلیدی و راهنمای عمل کرده، در منطقه به خوبی قابل تعقیب است. این توالی سنگی که در بخش قاعده‌ای نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه قرار دارد، به عنوان قاعده توالی پیشرونده دریایی کرتاسه پیشین منظور می‌شود که دارای ستبراهای متغیری بوده (۳۸/۲۵ متر در برش خورزین، ۷۳/۵۶ متر در برش کهک، ۹۵/۵۰ متر در برش هفتادقله)، فاقد هرگونه فسیل (barren zone) است. از این رو براساس موقعیت چینه‌شناسی و با در نظر گرفتن مجموعه رسوب‌هایی که از لایه‌های آهکی پایین‌ترین قسمت بخش کربناتی برش‌های مورد مطالعه در منطقه به دست آمده، می‌توان آن را بخشی از توالی سنگی مربوط به زمان بارمین و یا به احتمال، پیش از این زمان (نئوکومین) دانست. بنابراین سن این توالی سنگی کرتاسه پیشین (Neocomian ? to Barremian) پیشنهاد می‌شود. از این رو می‌توان شروع پیشروی دریایی کرتاسه پیشین در منطقه مورد مطالعه را نیز به این زمان نسبت داد که این پیشروی دریا به طور پیوسته تا زمان سنومنین ادامه داشته است.

۵- در ادامه پیشروی دریایی کرتاسه پیشین در منطقه مورد مطالعه پس از نهشته شدن رسوبات آواری سرخ رنگ، نهشته‌های کربناتی مرکب از سنگ آهک دولومیتی و سنگ آهک نازک لایه تا توده‌ای کرم تا خاکستری رنگی در منطقه بر جای گذاشته می‌شود که دارای ستبراهای متغیری بوده (۴۱۳/۲۵ متر در برش هفتادقله، ۲۴۵/۳۱ متر در برش کهک، ۲۰۴/۸۶ متر در برش خورزین) به طور هم‌شیب و تدریجی و بدون هرگونه سطح فرسایشی بر روی هم و بر روی نهشته‌های بخش قاعده‌ای کرتاسه قرار می‌گیرند. این نهشته‌ها بر اساس مطالعات دقیق فسیل‌شناسی به عمل آمده، در محدوده زمانی بارمین تا سنومنین قرار می‌گیرند و بر اساس مجموعه‌های فسیلی شناخته شده به واحدهای زیست‌چینه‌ای مجزا از یکدیگر تفکیک می‌شوند که به طور

و... هستند که به خوبی معرف رخساره اورگونین (Urgonian) است (سیدامامی، ۱۹۸۰-۱۹۸۸).

وجود این رخساره در منطقه مورد مطالعه (با توجه به ویژگی های سنگ رخساره وزیست رخساره آن) به خوبی نشان دهنده شرایط آب و هوایی گرم و ژرفای کم حوضه رسوی در محدوده زمانی بارمین تا آلبین و حتی سونمانین در منطقه است که این مسئله با چرخه آب و هوایی جهانی همخوانی دارد (شکل ۵). این رخساره همچنین گویای افزایش دمای آب و بالا آمدن سطح آب اقیانوس‌ها و دریاها به دنبال پیشوای پیوسته دریای کرتاسه در منطقه مورد مطالعه در محدوده زمانی ذکر شده (بارمین تا آلبین و حتی سونمانین) است.

- تنوع و تجمع چشمگیر مجموعه‌های زیستی دربرگیرنده لایه‌های آهکی نهشته‌های منطقه مورد مطالعه نیز به شرایط ابیوتیک (Abyotic) محیط زیست موجودات و عوامل تعیین کننده آن نسبت داده می شود که این مهم را می توان به طور کلی به وجود جریانهای دریایی و بالابودن سطح آب اقیانوس‌ها و دریاها - کمرنند بسیار گسترده آب و هوایی با شرایط گلخانه‌ای در زمان کرتاسه پیشین - پسین نسبت داد (شکل ۵).

- غالب افراد و گونه‌های فیلی شناخته شده از مجموعه‌های زیستی منطقه مورد مطالعه دارای ارتباط بسیار نزدیکی با نمونه‌های مشابه از سایر نقاط دنیا مانند عمان، امارات متحده، قطر، ترکیه، لهستان، اسپانیا، فرانسه، کرواسی، اسلوونیا (مناطق عربی - آفریقایی و اروپایی) بوده و در مقایسه با آنها جهانی (Cosmopolitan) هستند. همچنین مقایسه و تشابه افراد فیلی و زون‌های زیستی پیشنهاد شده در منطقه مورد مطالعه با افراد و زون‌های زیستی همزمان در مناطق ذکر شده دلیل بر باز بودن نسبی دریای تیس و ارتباط سراسری این راه دریایی بین نواحی مختلف در زمان کرتاسه و همچنین شرایط زیستی مشابه در این زمان دارد.

از این روش توان دلیل تشابهات چشمگیر زیستی کرتاسه در منطقه مورد مطالعه با سایر نواحی دنیا را در ارتباط با اوضاع دیرینه جغرافیایی جستجو کرد.

در جنوب باختری ایران نیز افراد و گونه‌های فیلی و برخی زون‌های زیستی گزارش شده با انواع شناخته شده از منطقه مورد مطالعه همخوانی دارد لذا با توجه به موقعیت دیرینه جغرافیایی کرتاسه پیشین و موقعیت جنوب باختری ایران در جنوب اقیانوس تیس و مرکز ایران در شمال اقیانوس تیس (سیدامامی، ۱۹۸۸) مسلمًا این ارتباط زیانی از طریق کرانه‌های کم ژرفای حاشیه قاره‌ها انجام گرفته و ارتباط مستقیم از طریق بخش مرکزی اقیانوس تیس بعید به نظر می رسد (شکل ۶). آنچه مسلم است در نهایت در خصوص ارتباطات دیرینه زیست جغرافیایی افرون بر موقعیت دیرینه جغرافیایی، نوسان سطح آب دریاهای جریانهای دیرینه دریایی و همچنین باز و بسته شدن آبراهه‌های دریایی به صورت تشکیل کافت‌های گسترده مؤثر بوده است.

زمانی کاملاً کربناتی است.

- قاعده نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه با همبری آشکار دگرگشیبی زاویه‌دار بر روی شیل و ماسه‌سنگ‌های تیره رنگ متعلق به گروه شمشک به سن رتین - ژوراسیک میانی قرار دارد که این دگرگشیبی به رویداد زمین‌ساختی سیمیرین میانی در منطقه نسبت داده می شود. طی مطالعات انجام شده این "نوع" همبری را می توان در دیگر نقاط ایران: بین سازند تیزکوه و لار در نواحی پلور البرز - بین سازند نقره با توالی پالثوزویک و مزوژوییک در نواحی کوه معراجی در ایران مرکزی و بین نهشته‌های تریاس بالایی - ژوراسیک میانی با آواری‌های سرخ رنگ پایه توالی کرتاسه اصفهان ... مشاهده کرد. افزون براین، همبری قاعده نهشته‌های کرتاسه با رسوبات قدیمی تر می تواند به طور هم شب (همبری سازند شوریجه و مزدوران در کپه داغ ...) و آذین پی (همبری نهشته‌های آواری با گرانیت شیرکوه در نواحی تفت - یزد ...) و حتی ممکن است تدریجی نیز باشد.

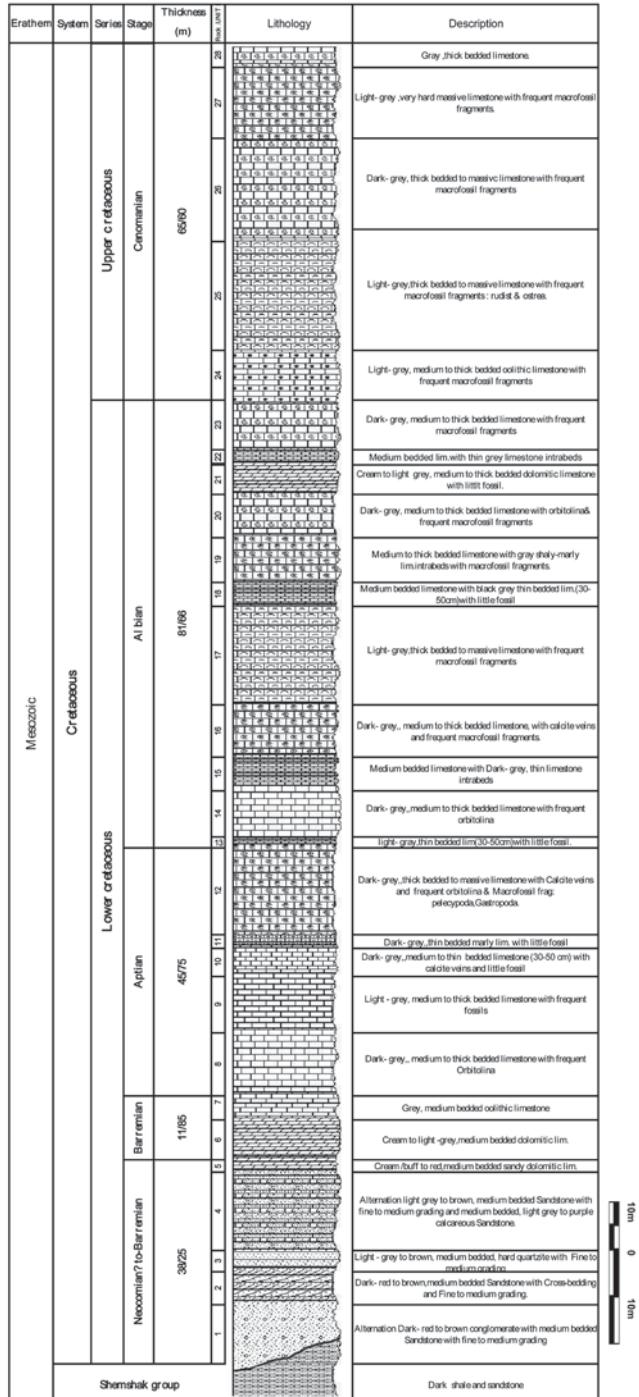
- رسوبات پایه توالی کرتاسه برش‌های زمین‌ساختی در منطقه مورد مطالعه می تواند از نظر زمانی و سنگی با نهشته‌های آواری بخش قاعده‌ای سازند تیزکوه (البرز) - سازند نقره در خاور بیاضه (ایران مرکزی) - عضو بالایی سازند سنگستان نواحی تفت - یزد (ایران مرکزی) - توالی سرخ رنگ پایه اصفهان (ایران مرکزی) و حتی بخش بالایی سازند شوریجه در کپه داغ قابل قیاس باشد.

- توالی کربناتی برش‌های زمین‌ساختی منطقه مورد مطالعه نیز که در محدوده زمانی بارمین تا آلبین قرار می گیرند با بخش کربناتی سازند تیزکوه (البرز) و سازند تفت در نواحی باختر و جنوب باختری یزد (ایران مرکزی) از نظر ویژگی‌های زیستی و سنگی و با سازند تیرگان (کپه داغ) - مجموعه دو سازند فهلهیان و داریان (زاگرس) - سنگ آهک‌های اریتولین دار نواحی اصفهان (ایران مرکزی) - سازند شاه کوه (خاور بیاضه) از نظر ویژگی‌های سنگ شناختی قابل قیاس است.

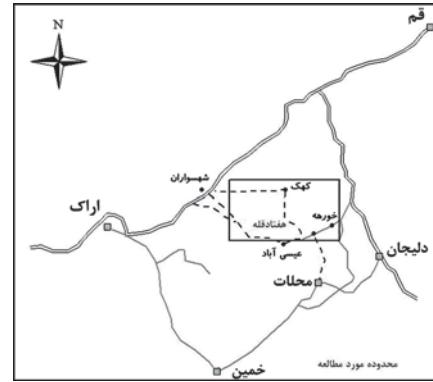
بوم‌شناسی و جغرافیای دیرینه کرتاسه در منطقه مورد مطالعه

مطالعات چینه‌شناسی و فسیل‌شناسی نهشته‌های کرتاسه در منطقه مورد مطالعه شان می دهد:

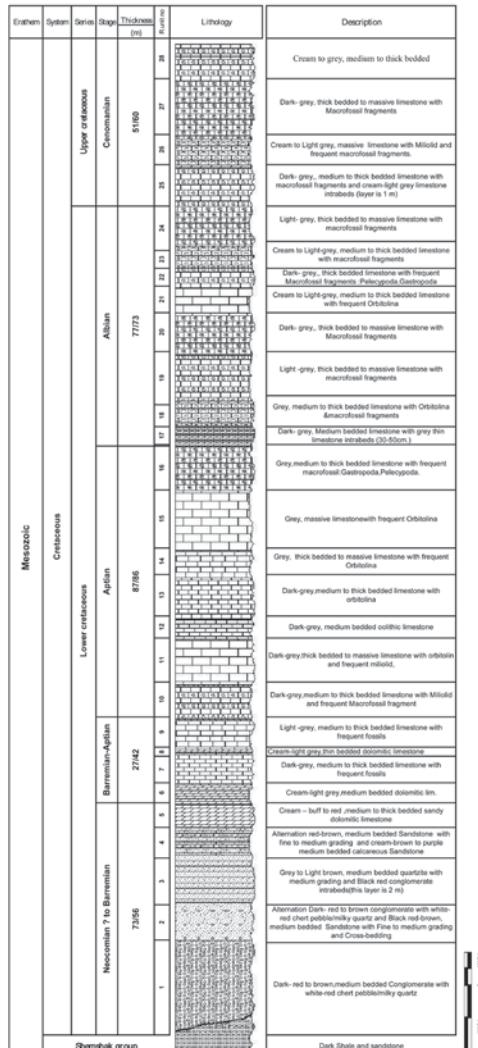
- ردیف رسوی بارمین تا آلبین و حتی سونمانین در منطقه مورد مطالعه از سنگ‌های زیست‌زاد (بیوژن) کربناتی ساخته شده است که بر روی سکوهای گسترده و پهن کربناته نهشته شده و دربرگیرنده مجموعه زیستی از روزن‌داران کف‌زی با پوسته‌های آهکی پورسلانوуз و آگلوئینه (miliolid, orbitolinids,..) و به طور نادر هیالینی، جلبک‌های سبز و سرخ و قطعات درشت‌فسیل از قبیل: دوکفه‌ای، شکم‌پایان، بریوزوا، مرجان

شکل ۳- ستون چینه‌شناسی توالی کرتاسه در کوه خورزین در جنوب خاور منطقه هفتادقله

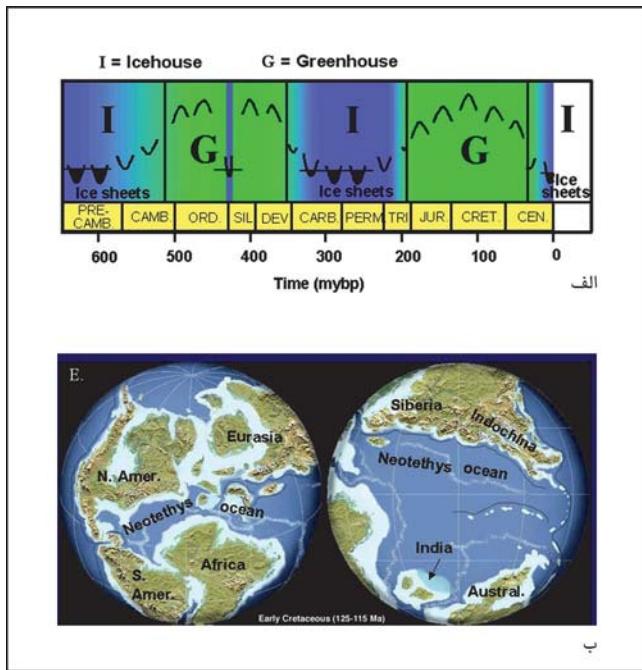
شکل ۱- موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه و راههای دسترسی به آن

شکل ۲- ستون چینه‌شناسی توالی کرتاسه در کوه کهک در شمال خاور منطقه هفتادقله

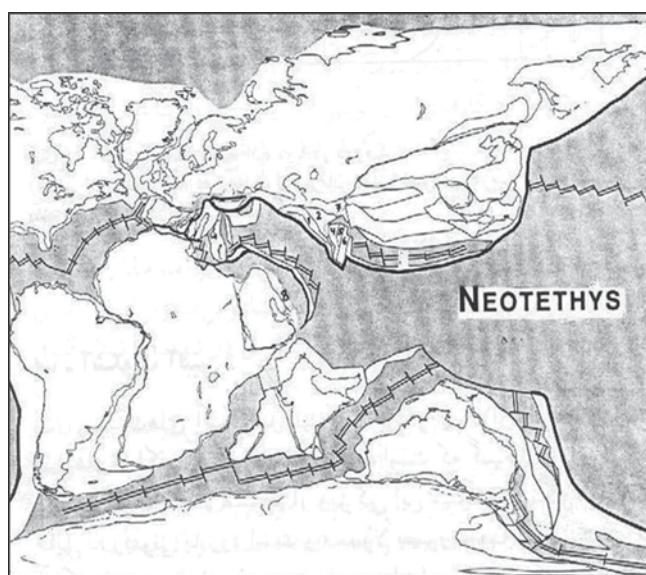

چینه نگاری نهشته های کرتاسه در منطقه هفتادله خاور اراک

شکل ۵-الف) تصویری از چرخه آب و هوایی جهانی (Fischer, 1984)

شکل ۵-ب) تصویری از گسترش نوتیس در نواحی مختلف دنیا

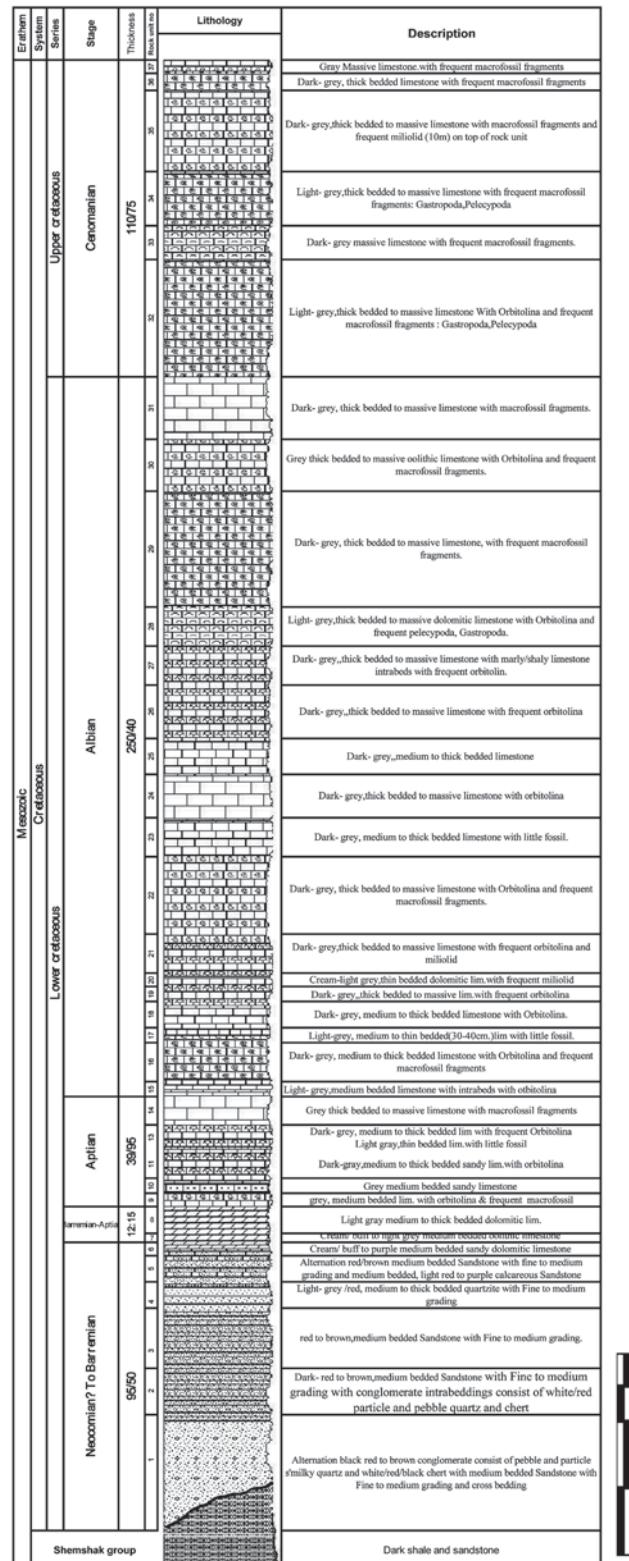
شکل ۶- موقعیت دیرینه جغرافیای ایران در زمان بارمین - آلبین

(اقتباس از Pillevuit, در نوشه سیدامامی، ۱۳۷۵)

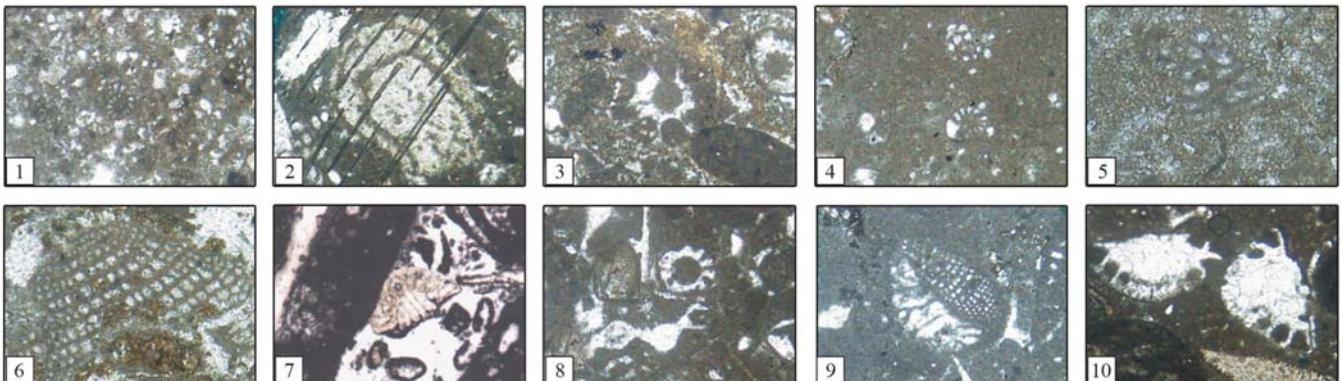
۱- سنندج - سیرجان - ۲- البرز - ۳- آثار کک - خور

۴- یزد - ۵- طبس - ۶- لوت

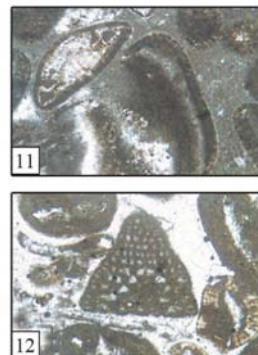
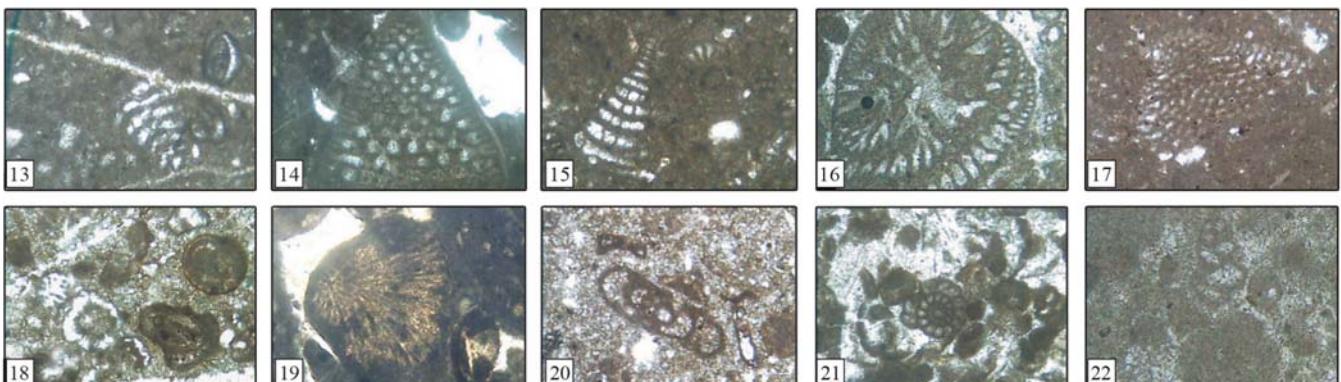
۷- کپه داغ - ۸- زاگرس

شکل ۴- ستون چینه شناسی توالی کرتاسه در کوه هفتادله در مرکز منطقه هفتادله

Plate 1

- 1- *Haplophragmoides* cf. *globosus*(X100),Barremian,kuh-e-khurzin section
 2- *Ethelia alba*(X40) ,Early Albian, kuh-e-Haftadgholleh section
 3- *Cylindroporella arabica*(X40),Barremian-Aptian,kuh-e-Haftadgholleh section
 4- *Neazzatinella picardi*(X40),Cenomanian, kuh-e-kahak section
 5- *Sabaudia capitata* (X100),Barremian, kuh-e-khurzin section
 6- *Cuneolina pavonia*(X40),Early Aptian, kuh-e-khurzin section
 7-*Neotrocholina valdensis* Reichel(X40), Kuh-e- Haftadgholleh Section,Albian
 8- *Salpingoporella turgida*,*Actinoporella* sp. (X40), Early Aptian, kuh-e-khurzin section
 9- *Paracoskino linacasterasi* & *Neomeris* sp.,(40x),Albian,khurzin section
 10- *Trocholina* sp.(cf.*T.conica*) (X40), Early Aptian, kuh-e-khurzin section
 11- *Neotrocholina friburgensis*(X40), Early Aptian, kuh-e-Haftadgholleh section
 12- *Valserina broennimanni* (X40) ,Barremian,kuh-e khurzin section -

Plate 2

- 13- *Chrysalidina* sp. (X40),Cenomanian, Kuh-e-kahak section
 14- *Paleodictyoconus arabicus*(X40),Barremian, Kuh-e-khurzin section
 15-*Cuneolina* sp., (X40),Cenomanian, Kuh-e-kahak section
 16- *Dictyoconus pachymarginalis*(X40),Early Aptian, Kuh-e-kahak section
 17-*Praeorbitolina cormyi*(x40), Early Aptian, Kuh-e-kahak section
 18- *Hensonella cylindrica*,(X40),Kuh-e-Khurzin Section,Aptian
 19- *Cayeuxia piae*(X40),Albian, Kuh-e-khurzin section
 20- *Haplophragmoides* sp. (X40),Barremian, Kuh-e-khurzin section
 21- *Debarina hahounerensis*(X40),Early Aptian, Kuh-e-kahak section
 22- *Arenobulimina cochleata* (X100),Kuh-e-Kahak Section,Aptian
 23- *Cylindroporella sugdeni* (X40),Kuh-e-Khurzin Section, Albian.
 24- *Choffatella decipiens*(X40),Barremian-Aptian, Kuh-e-kahak section

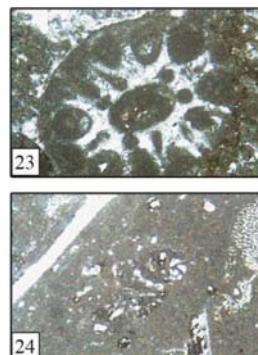
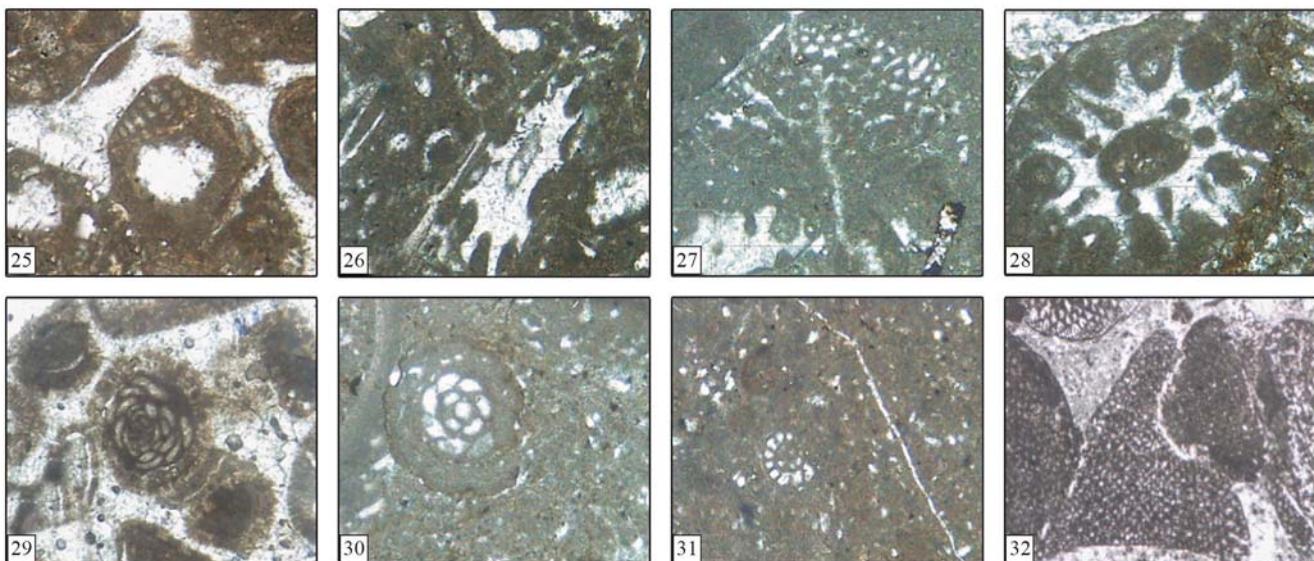

Plate 3

25- *Vercorsella arenata* (X40), Kuh-e-Kahak Section, Barremian-Aptian26- *Carpathoporella occidentalis* (X40), Early Aptian, Kuh-e-khurzin section27- *Mesorbitolina texana* (X40), Late Aptian, Kuh-e-Haftadgholleh section28- *Cylindroporella sugdeni* (x40), Late Aptian, Kuh-e-khurzin section29- *Ovalveolina cf.crassa* (X40) Kuh-e-Khurzin Section, Cenomanian30- *Charentia cuvillieri* (X40), Late Aptian, Kuh-e-kahak section31- *Hemicyclamina sigali* (X40), Early Albian, Kuh-e-Haftadgholleh section32- *Orbitolina* sp.(cf.*Orbitolina conica*) (X30), Kuh-e-Haftadgholleh Section, Albian

کتابنگاری

آقاباتی، ع.، ۱۳۷۱- معرفی رویداد زمین ساختی سیمیرین میانی، فصلنامه علوم زمین سال دوم شماره ۶
امامی، م.، ۱۳۷۰- شرح نقشه‌های زمین شناسی چهارگوش قم به مقیاس ۱:۲۵۰۰۰، سازمان زمین شناسی کشور
پرتو آذر، ح.، حاجی ابوتراب، ف.، ۱۳۶۰- چینه شناسی مزوژوییک در ناحیه تفت ایران مرکزی، سازمان زمین شناسی کشور، گزارش داخلی
سید امامی، ک.، ۱۳۵۰- کرتاسه پایینی در ایران، نشریه دانشکده فنی، دور دوم، شماره ۲۲، صفحات ۸۱ تا ۶۰
سید امامی، ک.، ۱۳۷۵- چینه شناسی، دیرینه زیست جغرافیا و دیرینه ردیف سنگی کرتاسه میانی (بارمین - آلبین) در ایران مرکزی، فصلنامه علوم زمین،
شماره ۲۱، ۲۲
علایی مهابادی، س. و همکاران ۱۳۷۹- نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ سلفچگان - خوره، سازمان زمین شناسی کشور.

References

- Antonietta, C., 2004 - Evolution and palaeogeographic distribution of orbitolinids (larger foraminifera) in the urgonian carbonate platforms of SW Europe. Comparisons with Caribbean Tethyan species, Geological society of America Abstracts with programs, Vol. 36, No. 4, P. 83.
- Arnaud-vanneau, A., M. Bernaud J., Caus E., 2001 - stratigraphic distribution of valanginian- Early Aptian shallow – water benthic foraminifera and algae and depositional sequences of a carbonate platform in a tectonically- controlled basin in the organya Basin Pyrenees, Spain, Cretaceous Research (2002) 23, pp. 25-36

- Castro, J. M. , Company. M., et al., 2000 - Biostratigraphy of the Aptian- Middle cenomanian platform to basin domain in the prebetic zone of Alicante, SE spain: Calibration between shallow water benthonic and pelagic scales. Cretaceous Research (2001) 22, 145-56
- Conrad, M. A., Schroeder, R., Clavel, B., Charollais, J., Busnardo, R., Cherchi, A., Decrouez, D., 2004 - Dating the Lower Cretaceous in the organya section (Catalan Pyrenees, NE Spain): a reinterpretation, Cretaceous Research, Vol. 25, P. 35-41.
- Fischer,A. G., 1984 -The two Phanerozoic supercycles in Berggren,W.A.and J.A.Van Couvering(eds),Catastrophes and Earth History – the New Uniformitarianism ,Princeton ,New jersey, Princeton University Press,pp.129-150.
- Husinec, A., Veli, I., Fucck, L., Vlahovi, I., Matiec, D., Ostri, N., Korbar, T, 2000 - Mid cretaceous orbitolinid (Foraminiferida) record from the islands of Cres and Losinj(croatia) and its regional stratigraphic correlation, cretaceous Research, Vol. 21, No.1, P. 155-171
- Lawton, T.F., Gonzalez-Leon, C. M., Lucas, S. G., Scott, R.W, accepted 30 september 2003 - stratigraphy and sedimentology of the upper Aptian-upper Albian Mural limestone (Bisbee Group) ,Cretaceous Research,Vol.25,Issue 1, February 2004, pp. 43-60
- Lowell, E., Waite, 2002 - Global Geologic cycles, Stratigraphic sequences and petroleum systems: A framework for the Explorationist, Pioneer Natural resources, Irving, Texas.
- Mancinelli, A. , Chiocchini M. , Coccia B., 2003- Orbitolinidae and Alveolinidae (Foraminiferida) from the uppermost Albian-lower cenomanian of Monti d'ocre (Abruzzi, Italy), Cretaceous Research 24 (2003)729-741
- Masse, J. P., Fenerci-Masse, M., Korbar, T., Velic, I., 2004 - Lower Aptian Rudist faunas (Bivalvia, Hippuritoidea) from croatia, Geologia croatica 57/2, P. 117-137.
- Misra, P. K., Rajanikanth. A., Jauhri. A. K., Kishore, S., Singh.S. K., 2004 - Albian limestone building algae of caurenj basin, south India, Current science, Vol. 87, No.11, pp. 1516-1518
- Simmons, M. D., 1994 - Micropaleontological biozonation of the kahmah Group (Early cretaceous), Central oman Mountains, Micropalaeontology and Hydrocarbon Exploration in the Middle East,
- Turnsek, D., Plenicar, M., Sribar, L., 1992 - Lower cretaceous fauna from slovenski vrh near kocevje (south slovenia), Razprave IV. Razreda sazu, xxxIII
- Yilmaz, I. O., 1998 - Taxonomic and Paleogeographic approaches to the Dasyclad Algae in the upper Jurassic (Kimmeridgian)- Upper cretaceous (Cenomanian) peritidal carbonates of the fele (Yassibel) Area (Western Taurides, Turkey), Turk journal Earth science, 8 (1999), pp.81-101